

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za promicanje lokalnih interesa.

"Samoborski list" izlazi 1. i 15. u mjesecu.
PRETPLATA na cijelu godinu stoji K 4—, na po godine
K 2—, a na četvrt godine K 1—. S poštom stoji 48 filira
na godinu više, a u Ameriku K 1-40 na godinu više.
Pojedini broj stoji 20 filira.

Odgovorni urednik: Dr. Mijo Juratović

Uprava i otpisništvo nalazi se u "Samoborskoj tiskari" S.
Seka, trg Leopolda Salvatora.

OGLASE prima uprava, a piša se za petiti redak u redak-
cijskom dijelu po 20 fil. u oglašnom 10 fil. Za oglase, koji
se više puta uvrštuju, daje se znatan popust.

Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu "Samob. lista".
Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

Godina III.

U Samoboru, 15. svibnja 1908.

Broj 10.

O uzdržanju i čuvanju prirodnih i gradjevnih spomenika u Samoboru.

Piše archit. F. O.

I.

Jedan od posljednjih brojeva "Samoborskog lista" donio je mnogo zanimljivih vijesti o tome koliko i što se sve za razvitak i poljepšavanje Samobora radi. Uvodnik piše o vodovodu, iz izvještaja se o sjednici trgovinskog zastupstva doznaće, da se radi o popločenju pred kućama na glavnom trgu, o osnutku perivoja u nizini, o kanalizaciji Gajeve ulice itd. Sve sami prijedlozi i zaključci od velike važnosti za Samobor.

A nesamo pomenuti, nego i svaki broj "Samoborskog lista" donosi mnogo lijepih mnenja i prijedloga za dobro Samobora.

Tim, sa raznih strana stavljenim prijedlozima, neka bude obzirom na uščuvanje i uzdržavanje onih ljepota, za koje možemo biti sretni, da ih imamo, ovo nekoliko redaka i s moje strane dodano.

Samobor se odlikuje nesamo u našoj domovini kao lijepo mjesto, koje je priroda s krasnom okolinom bogato obdarila, nego je i u drugim zemljama, iz kojih stranci k nama dolaze na najboljem glasu.

Pitajmo se najprije sasmosti općeno, što može da čini jedno mjesto lijepim i zanimljivim.

Uz položaj u lijepoj okolini važna je tu osobito osnova mesta, način, kako su vodjene ulice, pojave kuća samih za sebe ili u savezu sa okolišom prirode, razne gradjevine, koje su iz umjetničkog, historijskog, umjetno-historijskog ili slikovitog stajališta zanimljive i spomena vrijedne.

K ovim spomenicima, koji su proizvod čovječje ruke, imaju se ovamo pribrojiti spomenici prirode, kao što su lijepa stara drveće sa karakterističnim i slikovitim formama skupine ovakovog drveća, pećine, znamenite sa

svojih osobitih oblika, izvori, potoci, rijeke jezera itd.

Kako imademo u Samoboru ponajviše ovakovih uzdržanja i pažnje vrijednih spomenika prirode, te kako se baš sada sastalo povjerenstvo, da uzradi oko uredjenja okoline, bilo bi od velike koristi, da to povjerenstvo svrati svoju pozornost na ovakove prirodne spomenike. Zato će i najprije o ovima govoriti.

Da razjasnim u kojem su smislu takovi spomenici naravi od važnosti za izgled i ljetopu pojedinih dijelova mesta, nabrojiti će nekoliko ovakovih, koji su svim Samoborcima poznati.

U neposrednoj blizini glavnoga trga, a na posjedu gdje. Sauer stope dva krasna stara jablana. Skrenemo li s jugozapadnog dijela pogled prema starome gradu, tad nam pružaju ta dva jablana s drvoredom i potokom, te sa starim gradom u pozadini krasnu sliku, na kakvu ćemo riječko u kojem mjestu naći.

Podjemo li prema Gornjem kraju dalje, tad vidimo kod "Zidanica" i opet nekoliko jablana, koji u savezu sa starim dvorcem i lijevo gore sa starim gradom, pružaju također vrlo lijepu sliku, koja bi još privlačnija bila, da se dvorac i njegova neposredna okolina bolje uredi.

Drugo ovakovo drveće, bez kojega si dotično mjesto ne bi ni pomislili mogli, i koje je svakom Samoboru milo, jesu stare lipe kraj samostanske crkve. Vrijedni, da se uzdrže, jesu i jabiani uz donju Gradnu, o kojima je na posljednoj sjednici trg. zastupstva bilo govora.

Uopće su jablani, kojih u Samoboru, hvala Bogu, jošte u priličnoj množini imade, veoma dekorativno drveće.

Druge djela prirode, koja su pridonijela, da je Samobor na glasu sa svoje ljepote, jest krasno ležeći izvor ispod staroga grada, pa onaj izvor na posjedu g. Praunpergera, štono ga okružuju i zelene livade, a oko njih se dižu sa svijuh strana brežuljci. Ovo sve podaje upravo

mabor opet bio nešto nova. "Majales", za to se u Samoboru tada nije znalo. Napokon bilo određeno, da će taj "majales" biti 10. svibnja, a naš učitelj nam reče, da toga dana budemo u školi već u 5 sati ujutro i to bez knjiga, al da svaki mjesto knjiga u torbi ponese tanjur, žlicu, vilicu i nož. Bože moj, što će to biti!

Još ujutru 10. svibnja 1865. na tornju župne crkve, — na samostanskom tornju tada još nije bilo ure nije — nije izbilo 5 sati, al pred školskom zgradom sakupila se sva mladež dječačke škole sa svojim učiteljima: Končanom, Sušnikom, Habjanićem i Pisačićem, a za čas eno došle i učenice iz svoje djevojačke škole, koja je tada bila na "vječnici" sa svojim učiteljicama Gjurenčevom i Rumplerovom. Doskora eno i samoborske glazbe. Učitelj Habjanić redi i komandira, a kad bilo sve u redu, glazba zasvira, pokroči, a mi kao vojska za njome pod barjakom kroz cijeli Samobor do sv. Muhalja, gdje je tada bio stari "farof". Tu nas dočekao naš ravnatelj i tadašnji župnik Glasić, a onda s njime do kapelice sv. Ane, gdje nam je čitao sv. misu, a mi pjevali.

Poslije sv. mise ajde u "Kostajninu", a tako se tada nazivao gornji dio sadašnjega Aninoga perivoja. Ai čudo! I tu bilo promjene. Prije tu bila sama guta šuma, a sada nješto stabla posjećeno, mjesto izravnano napravljeni stolovi i klape, iz velikih pak "raingleka" pušio se i mirisao gulaš. Mi posjedamo, kako nas razredilo, iz torbice izvadimo tanjure i drugo, pa junaci po gulašu.

Poslije toga "frušnuka" igrali se, a onda pošli i do staroga grada i do sv. Jurja. U to se primaknulo i pod-

draženu sliku. Ovo su dva mjestanca, koja svaki Samoborac, i svaki stranac, koji dulje vremena kod nas proboravi, ushićen pohar...

Više Taborca diže se u vis pećina u oliku kornjače. Takova pećina će se teško gdjegod drugdje naći, te je njezin oblik svakako nešto posebna i vrijedno je, da se stranac na ovu osobitost upozori.

Ne mogu, da ovdje sve nabrojam, čim je narav naš Samobor obdarila, i za što nama sve mnoga mesta mogu da zavidjavaju. Ali je naša dužnost, da sve to uzdržimo i čuvamo. Uvidjavnost, da je to potrebno, čini se, da je do sebe manjkala, jer mnogo je toga isbezlo i za uvijek izgubljeno, što bi još i danas moglo postojati na ures Samobora.

Spomenut će krasne slikovite stare topole (jagnjed ili crni topol), koje stoje na Gradni uz Šetalište, prije negoli se dolazi k mostu pred klaonicom. Ove su topole u savezu sa tekućom Gradnom, za svakoga, koji znade cijeniti prirodu, krasna slika. (Baš neki dan pada većina pod sjekirom cigana-koritaru. Op. ur.)

Prije nekoliko godina video sam jednog poznatog hrvatskoga umjetnika, koji je tu pariju na Gradni slikao, dokaz, da je to bio zgodan umjetnički motiv. To će drveće novome parku pružati sa sjeverne strane krasnu pozadinu. Drugi je veliki gubitak za Samobor uništenje drvoreda na sv. nedjeljskoj cesti. Taj drvoređ, koji je bio nešto tipična za samobarsku okolicu, bijače i od historijske vrijednosti, jer je bio živa uspomena na ona vremena, kad je veliki dio naše domovine stajao pod vlašću velikoga francuskoga cara Napoleona I. Izgovor, da je baš svekoliko drveće bilo već staro, pače za čovječji život od pogibli — po mojem mišljenju — ne stoji. Drveće bi se bilo moglo lako u dobrom stanju uzdržati. Čovjeka zaboli srce, kad pomisli, koliko je izgled ceste trpio, kako je sada pusta ta nekoć tako lijepa cesta, te koliko bi se drugdje bilo radilo, da se takav stari nasad sačuva.

ne, a tada bio obilniji objed. Poslije objeda došlo još mnogo roditelja i gospode samoborske s načelnikom Smidhenom. I za njih pekli se tu prvi put janjeti i odojni.

U "Kostajnini" razvila se zabava, kakve tamo do tada nije bilo. Uz svirku samoborske glazbe pjevalo se plesalo i zabavljalo, — bio to u Samoboru prvi "majales", prva zabava u "Kostajnini". Kalinje došlo i pozvanih iz Zagreba, a to bili sami učitelji. Neki od njih su mi i danas u pameti.

Tako potrajalio sve do pod veće, a onda svi skupili se u redovima s glazbom otratili "Glašica u njegov "farof", pa svaki svojoj kući.

Dugo se govorilo samo o tom "majalesu". Stjedeće godine bio opet majales a "Kostajnina" omilila Samoborcima tako, da oni poslje i čelice dolazili tamo za "stroškom", a tako eno ostało i do današnjega dana.

Sad se zamislio za Samobor tako zaslužni tadašnji načelnik Smidhen, da uređi sav onaj kraj. Iskrčio gume, kojega bio pun sav kraj ispod "Kostajnina", uređio putove, nasadio drveće (a početka mnogo duđova, koji nisu uspjeli), pa sve malo po malo "Kostajnina" se pretvorila u današnji ures Samobora u Anin perivoj.

Gustav Habjanić otišao brzo iz tog u Zagreb, gdje je postao učiteljem na učionoj glavnoj školi i za nekoliko godina umro.

Bilo mu to u spomen!

Josip Kirin

Izletnici i samoborska željeznica.

Kako nastadoše ljetni dani, šuma se zazelenjela, a cvijeće išaralo polja i bregove, vidaju se po našim ulicama i detaljima strana lica. Dolaze izletnici iz Zagreba, da ovoje proborave po koji sat, da se naužju svježa udruha i odmore duh u krasnoj prirodi. Ne treba ni spominjati, da mnogi potraže i zdravu samoborskiju kapljicu, koje ima na pretek u našim gostionicama.

Izletnici se opažaju već i po običnim danima, ali se dakako ponajviše vidaju po nedjeljama i svecima, kad i onaj čovjek, koji mučno radi čitavog tjedna, želi, da se na čas udalji iz grada i potraži odmora u bližnjim izletištima.

Što je naravnije, nego da svi ti gradski ljudi, koji vole prirodu i lijep okoliš, žude za Samoborom. I dolaze ovamo mnogi, kako spomenusmo, ali ni izdaleka svi oni, koji bi ovamo htjeli svake nedjelje i blagdana.

"Mi bismo rado češće u Samobor" govore nam mnogi izletnici, "ali nas dolazi preskupo vožnja. Kad bi još čovjek sam išao, ni pô muke, ali već obitelj od 3 ili 4 člana osjeća osjetljivo skupou vlaka".

Ne možemo im dati nepravo.

Za 4 člana obitelji već stoji željeznicu ravno 5 K 60 fil., a što je tek onda ako je obitelj brojnija. Stoji ih i u Samoboru, ako se navrate u gostioniku, pa je sasvim razumljivo, da mnoge samo oveći troškovi odvraćaju od puta u Samobor. Pri tome dakako najveću ulogu igra pristojba za vožnju, jer ova svak najteže podnosi i dovoljno je za nekoliko filira povisiti vozne cijene, pa će biti općenitih tužbi.

I od onda kad je samoborska željeznicu povisila voznu cijenu za neko desetak filira, već se opaža neki dio izletnika manje u Samoboru. Na ovo djeluje još i ta okolnost, što su cijene iz Zagreba do Podsusjeda znatno niže, nego li od potonje postaje do Samobora, pa se velik broj putnika zaustavlja u Podsusjedu. Protiv toga mi dakako nemamo ništa, ako tko voli Podsusjedu, ali samo konstatujemo, da i nerazmjerje u voznim cijenama odvraća po gdje kog izletnika od daljeg puta. No ako se i ovo nerazmjerje u cijenama iz stanovnih razloga ne može ili neće da mijenja, nema doista zapreke, da se neka polakšica uvede kod voznih cijena do Samobora i obrnuti.

Ne ide li drugačije, a ono bi valjalo po nedjeljama i blagdanima pokušati sa nižim voznim cijenama. Tako bi se dalo prilike mnogim Zagrepčanima, da svoje slobodno vrijeme upotrijebi za izlet u Samobor, a ovom bi se pogodnosti jamačno koristio velik broj i manje imućnih gradskih obitelji, koje se danas radi oveće vozne cijene ne mogu odvaziti na put.

Povoljne pošljedice ovake uredbe ne bi izostale, a dobre bi se njene strane brzo pokazale. Samobor bi svake nedjelje imao u svojoj sredini po koju stotinu izletnika i prolaznih gosti više, a željeznicu bi našla jamačno dobar račun.

Apelujemo ovim recima na upravu željezničku. Ona je nedavno vrlo zgodnim i povoljnim voznim redom zadovoljila želji Samoboraca, pa se jamačno neće oglušiti i ovom apelu, koji potiče samo iz želje, da se unaprijede probici Samobora kao ljetovišta i omiljenog izletišta stanovnikâ glavnoga grada zemlje.

Domaće vijesti.

Gospodarska Izložba u Samoboru. Sjednica odbora za priredjene ove izložbe zakazana je za danas u 11 sati prije podne u trgovinskoj vijećnici. O njenom tečaju izvestit ćemo u idućem broju.

Odlazak g. Sove. Za kratko vrijeme ostaviti će naše mjesto g. Ljudevit Sova, za koga smo već javili, da je imenovan sudbenim vijećnikom I. razr. u Zagrebu.

G. Sova proboravio je u nas punih deset godina, a za ovo vrijeme stekao si je velik broj odanih prijatelja i svestrano poštovanje u svim našim krugovima. Da i ne spominjemo njegovo službeno djelovanje, koje je svadba sticalo općeno priznanje, obavezani smo napose istaći njegovo revnovanje u držvenom pogledu.

G. Sova kao potpredsjednik "Hrv. čitaonice" i potpredsjednik "Društva za poljopravljanje Samobora" stekao si je osobitih zasluga, pa će taj njegov rad ova društva znati uvek visoko da cijene. Bio je prijateljem i ostalih naših društava i podupirao ih svakom zgodom, kao i svaki rad, koji je smjerao za unapređenje i boljšak Samobora.

Njegova gđa, supruga ostavlja također u nas najljepšu uspomenu. Ona se znala svagda staviti na čelo gospodinskim pokrelima, koji su imali uopće rođljubnu ili patriotsku lokalnu svrhu. Spomenut ćemo između drugoga samo krasnu izložbu slika i ručnog rada u Samoboru, kojoj je ona bila dušom i koja je pobudila općenu dopadnost i stekla potpuno priznanje.

Uvjereni smo, da se g. Sova teško dijeli od njemu toliko omiljenog Samobora, pa da će rado svaku zgodu upotrijebiti, da se navrati u nj.

Na novo službovno mjesto prate vrijednu i čestitu obitelj g. Sove naše najkrenje želje, a naše će ih gradjanstvo zadržati svagda u najboljem spominjanju.

Ravnateljem Pućke štedionice izabran je g. Fran Hrčić, posjednik i hrv. književnik. - Čestitamo.

Ljetovišne i lječilišne vijesti. Ljetovišni gosti već su se stali javljati za stanove. Dolaze upiti nesamo iz Hrvatske, nego iz Bosne, Dalmacije i drugih austrijskih zemalja. Isto se tako obraćaju na upravu lječilišta mnogi pacijenti, koji će ovdje potražiti lijeka.

Zasad možemo javiti, da dolazi u Samobor na ljetovanje vrhovni načelnik grada Zagreba g. Stanko Cuvalj, kr. savjetnik i zem. škol. nadzornik g. Antun Cuvalj, hrv. upr. vlad. gosp. odsjeka dr. Franeš-Mihajlović, direktor velike realke u Banjoj Luci g. A. Tagtaglia, um. predsjednik vrhov. sudišta bosanskog g. dr. Kendželić i dr.

Lječilište je otvoreno, te je prisjelo vješto pomoćno osoblje iz Beča, koje će obavljati masažu u zavodu. Neko bolesnici već su započeli liječenjem.

Požar. 2. o. mj. upalila se štala seljaka Pavla Pudja u Rakovpotoku br. 72., te je do temelja izgorjela. Sa štalom je izgorjelo više bačvi, brana, živadi i 10 mc sijena. Cjelokupna šteta iznosi 1308 K. Oštećeni Pavao Pudj sumnja, da mu je štalu zapalio Joso Puhalac, jer mu se prošavše godine zagrozio, da će ga upaliti. Izvidima, koje je u tom pogledu poduzela oružnička postaja, nije se dalo ništa ugloviti, pa ni to, kakvim je načinom vatrica nastala. Slučaj je prijavljen kot. sudu u Samoboru.

Osobna vijest. Gosp. general-major Emil vitez Wagner proboravio je u svom domu u Samoboru nekoliko dana. Prekučer je otišao na svoje službovno mjesto u Nevesinje.

Pastrve u Gradnji. U nedjelju došao je ovamo tajnik ribarskoga društva u Zagrebu g. Vjekoslav Horvat, te je donio sa sobom 1500 komada dužičastih pas-trva, koje je društvo specijalno uščuvalo za Gradnju, koja je vrio prikladna za uzgoj pastrva. Pastrve, koje su puštene u Gradnju, narastu za 3 mjeseca na 10 cm, dok potpuno izrastu za 3 godine. Tada dosegnu težinu od 3 kg. Rasploduju se izvanrednom brzinom, i kad bi se na neko vrijeme zabranio lov na pastrve na veliko u Gradnji, imali bismo za koju godinu neiscrpivo vrelo pastrva u domaćem našem potoku.

Zahvalni smo ribarskom društvu na njegovoj pažnji i nastojanju, a oblastima stavljamo na srce, da poduzmu mjeru, kako se ne bi na veliko i prije reda zatirala i hvatala pastrva u Gradnji.

Tom nam je zgodom istaći, da se kod nas zatiru i sitni, nezreli raci, pa je očita bojazan, da će se raci u našoj okolini posve uništiti, ako tako dalje potraje.

† **Gizela Drčić** rodjena pl. Sulyok umrla je 30. travnja nakon kratke i teške bolesti u Hrancima u Moravskoj kod svog zeta kapetana Augusta Veltze, u 64 godini dobe svoje. Mrtvo tijelo pokojnice dovezeno je u Samobor te ovdje uz sačeće rodbine i zananača pokopano.

Pokojnica je bila plemenita srca, te je u svoje vrijeme mnogo učinila za sirotinju a napose pomogla siromašne djece za njihova školovanja. Laka joj domaća gruda!

Kako je postao Anin-perivoj? Natpis je danasnjeg našeg fejetona, što ga je napisao naš domorodac i škol. nadzornik g. Josip Kirin. Članak će se svojom zanimljivošću jamačno najugodnije dojmiti naših čitača.

Vježbe u brzom izlaženju iz škole. U času kad se gdje u školskim prostorijama pojavi vatrica ili druga kakva nesreća, najviše djece stradavaju uslijed meteza, koji nastane, pri čem još i izgube prisutnost duha navalivši svi u jedan mah prema izlazu. Da se u slučaju koje nesreće može odvratiti veće zlo, te da jedni učenici ne prevale druge i spriječe izlaze, izdala je zem. vlasta naredbu, prema kojoj se medju ostalim preporučuje i češće iznenadne vježbe u brzom izlasku na dan znak (zvoncem), koji naznačuje da u zgradu prijeti pogibao.

Pojedina godišta naše pućke škole već se vježbaju u brzom i odlučnom izlasku iz razreda, a kad se svrše ove predvježbe, preduzet će se u više mahova skupni izlaz svih godišta na iznenada dan znak. Tako će djece naviknuti, da u času eventualne bliskje nesreće umiju odlučno, brzo i bez meteza izići iz školskih prostorija. A dobro će im ovake pouke doći i za budućnost.

Izvještaj okružne blagajne za godinu 1907. iskazuje, da je u ovoj godini bio popriječni broj njenih članova iz općine Samobor 174. Propis prinosu iznosi je K 2255/32, a svezkupni troškovi za članove u Samoboru K 3723/82. Izvještje iskazuje, da je okružna blagajna morala za Samobor nadoplatiti K 1468/30, jer se pokazalo u rezultatu poslovanja toliko manjka.

Taracanje pred kućama se nastavlja. Cementnom taracom popločilo je pred svojom kućom um. rač. savjetnik g. Dragutin Černovský, a za koji dan će biti postavljena isto tako taraca pred općinskom zgradom i pred kućom g. Parešschneidera. O. Marcel Melinčák dao si je već prije popločiti ispred svoje kuće u Rambertovoj ulici. Ploče za taracu izradjene su ukusno u domaćoj cementnoj industriji.

Dar vatrogasnemu društvu. Blvši član ovoga društva g. Ivan Regović, sada u Americi, priposao je o Florjanovu 10 kruna kao prinos za nabavu vatrogasnog barjaka, a vatrogascima za zahavu K 6/30.

Ravnateljem Pućke štedionice izabran je g. Fran Hrčić, posjednik i hrv. književnik. - Čestitamo.

gradjena, te se odlikuje ukusnim nutarnjim i vanjskim uređenjem. Supruži Mato i Anka Hodnik obnovili su i prigradili svoju kuću. Dobila je sasma drugo, prijatno lice. — Staru slalom prekritu kuću Petra i Juliane Saban počeli su prekojuće rušiti. Sadanji će vlasnici tamo graditi novu kuću, kako smo to već objavili. I remenar Švarić, te čizmar Rubinčić uređuju svoje kuće. Za njima će se povesti jamačno i drugi susjedi, pa će se tako Samostanska ulica ugodno doimati svojim novim izgledom.

Za Šmidhenov spomenik prisjeli su nadalje ovi prinosi:

G. Stjepan Filipović darovao je 2 K. — G. Ivan Regović u Americi 5 K. — Ivan Reletar, potrošar, 4 K.

Ukupno K 11—

Prije iskazano K 640/09

Ukupno K 651/09

Kod prinosa Rudolfa Žličara u posljednjem broju izmakla nam je tiskarska pogreška. Mjesto K 370 ima stajati K 7/30. Daljnje prinose prima g. Franjo Švarić.

Popis stanova izložen je kod trgovinskoga po-glavarstva. Najavljen je u svem 48 privatnih stanova za strance. Svi ovi stanovi sadržavaju ukupno 114 soba; 17 stanovima pripada kuhinja, a 24 imadu na raspolaganje baštu.

Dječji dan. Udruga učiteljica kraljevina Hrvatske i Slavonije osnovala je posebnu sekciju „za našu djecu“, kojoj je svrha pružati materijalnu i moralnu pomoć siročadi bez oca i majke, siromašnoj bolježljivoj i odnemarenoj djeci, prema kojoj ne vrše roditelji ni skrbnici svojih dužnosti, zatim djeci, za koju je pogibao, da će se demoralizovati ili su već radi prekršaja došla pod kazneni zakon, napokon djeci slabounjnoj.

Za zaštitu i pomoć takvoj djeci osnivat će udruga nužne institucije i zavode po čitavoj Hrvatskoj i Slavoniji ili ih smještati u shodne kuće pod svojim nadzorom.

Glavna sredstva sekcije za našu djecu jesu prisnosi dječjeg dana i prihod od zabavâ toga dana. Dječji je dan svake godine prva subota u lipnju. — Taj će se dan pozvati svi muški i ženske bilo koje trgovacke ili obrtne grane, da svojevoljno poklonje 1% od utrška ili prometa od toga dana. Zamolit će se vlasta, poglavarska i novčani zavodi za neki prinos. Sabirat će se od kuće do kuće po svim mjestima. — Najmanji je prinos 2 fil.

U nas su dosada preuzele povjerenstvo ove sekcije učiteljice gdjice Marijana Andres, Angjela Dragar i gdjja Katić.

Preporučujemo već sada plemenitu naum „Udruge učiteljica“ naklonosti čitavog našeg gradjanstva. I najmanji dar prima se sa zahvalnošću, a kadar je pomoći ublaženju nevolje siromašne i nevoljnje djece, koja trebaju tuđje pomoći.

Zemljiste za školu u Farkaševcu. Već smo izvijestili, da je vlasta odredila, da se ima početi gradnjom pućke škole u Farkaševcu, i da se u tu svrhu kupi prikladno zemljiste. Uslijed toga pozvani su seljaci Martin i Franjo Kolman, da stave ponude za svoje zemljiste, na kome bi se gradila škola. Ovi su seljaci zatraktili za pol rati svetu od 2000 k. Medjutim je podio za rukom kot. predstojniku g. Kliučevu, da nadje još zgodnije gradilište za školu i da aklopičan redno povoljan kupovni ugovor sa g. Većeslavom Sikstrom, posjednikom u Cardi. G. Sikstra prodao je općini čitav val zemljista u Farkaševcu za osobitu jeftinu cijenu od 1200 K.

G. Sikstra je toliko na cijeni popustio jedino radi svrhe, kojoj ima da zemljiste služi, naime, što će se sagraditi na njem novi dom prosvjetne, u kome će se plemenitu nauku okolišna seljačka djeca.

Ovaj tijepi dan g. Sikstra sam se sobom hvati.

Mjesni sveci. Za novo trogodište izabrani su za opć. Podvрh u Samoboru Ivan Jenko, posjednik, mjesnim succff, a načelnik Josip Simončić zamjenikom mjesnoga suca. — Za S. Martin Pod Okićem m Juro Rudar iz Galjeva mjesnim succem, a Josip Ranu zamjenikom mjesnoga suca. — Juro Kleščić iz Orešja izabran je mjesnim succem, a Anton Semečić zamjenikom mjesnoga suca za mjesni sud opć. Sv. Nedjelja.

Cudan svat u sv. Nedjelji. Pavel Kovač hoće da bude još uvijek vratiti „Jant“ makar da mu je na ledjima šezdeset godina. On je rođen u Osilnicama i zavičajan u kotaru Kočevje u Kranjskoj, a zanimanje mu je — skitanje i prosijanje. Neki dan je pokazao da se razumije i u druge vještine. Došao on u Sv. Nedjelju i kud će druguda nego ravno do župnog stana. Tu se oprezno razgledavao po dvorištu, a onda se sasma nečujno došuljao u kuhinju, i tu mu sunu opaka misao u glavu. Kao lud zahvaliti ovdje župniku mlađkinju Ivku Mikeli za grkjan i baci je o tlu. Ivka je pale opatzila, da je Kovač imao u ruci nekakvi nož. Kad je razabrala u kakvu se nalazi položaju, skupi snagu i oborise na neznana gosta, koga srećno istura napolje. Na njezinu viku dočrće ukucani, pa i župnik g. Miljan, na koga je sklinica zamahnuo batinom. Pošto su još pohitili opć. činovnici u pomoć, te ljudi iz sadruge, bude Kovač zaustavljen i odveden u opć. zatvor.

Kad ga drugi dan stražar Gabriša vodio kotarskoj oblasti u Samobor, zagrozio se Kovač, daće cijelu sv. Nedjelju upaliti i posjeti sve trsje, tako da će piti sv. nedjeljčani vino lit po 60 novč.

Tako će im se on osvetiti za ovo uapčenje.

Pavel Kovač presudjen je po kot. oblasti radi skitanja i osornog ponašanja na osam dana zatvora te je uz obaveznu putnicu otpremljen u svoju zavičajnu općinu, koja, čini se, ne pozna još svog općinara Kovača. Barem mu je u njegovu putnu knjigu zabilježila ovu svakako originalnu preporuku:

Da nebode imela občina nepotrebni stroškov radi siromaka Pavla Kovača, se mu daje privoljenje, da gre od hiše do hiše tako da ga ima vsaki hišni posestnik imati in preživeti 24 ur i to v vasi Ribjak, Lošec, Grintavec, Bosilvalaka, Mertovići, in Srabotnik. Kadar obide te vasi, se prične zopet od konca.

Zupanstvo općine Osičica dne 23. siječnja 1906.

Pali sa sjenika. Juro Librić, 28 godišnji mlađić, bacao je sijeno sa 3 m visoka sjenika; a pri tom se pokliznuo i pao na tvrdi tlo potruške. Kod toga je zadobio teški potres kičme, tako da mu ostalo i ruke i noge u kljenuti. Bolesnik se još sveudilj nalazi u opasnom stanju.

16 godišnji sluga kod g. hasuna Lepela Marko Kolman pao je isto tako sa sjenika, te je zadobio potres mozga. Nalazio se u potpunoj nesvesti puna 3 sata. — Dr. Juratović pružio je obojici liječničku pomoc.

Cigani medju sobom. Ciganica Jana Kovačić iz sv. Nedjelje povadila se nešto sa ciganom Jurom Kovačevićem. Riječ po riječ, pa došlo i do krupnoga. Ciganin zahvatio za bičalo, pa njime nekavalirski navadio na Janu, i nanio joj na glavi nekoliko teških ozljeda. Za svoj čin odgovarat će sudu.

Kradja. Poznati sumnjivac Mijo Telišman u Hrastini ukrao je obnoć tamošnjem kovaču Juri Horvatini dva velika stupa vrijedna 14 K. Kod njega su nadjeni komadi od ukradenih predmeta, ali on uporno taji, da ih je ukrao. Uhićen je i predan kot. судu.

Umrli od 15. travnja do 1. svibnja: Rudolf Dvorčić, 4 g., Taborec, ujala pluće. — Antun Ivanušević, 52 g., Rambergova ulica, grješka srca. — Gaša, mrtvorodjenče, Gračec. — Franjo Mrse, 68 g., Smidhenova ulica, slabost. — Marko Krušec, 13 dana, Gornji kraj, žutica.

Društvene vesti.

Dobrovoljno vatrogasno društvo u Samoboru održalo je svoju ovogodišnju XIX glavnu skupštinu na Florjanovo 4. o. mj.

Skupštinu je pozdravio podvojvoda Gjuro Lesce i stavio na srce članovima, da i nadalje ustrajno i vjerno služe plemenitoj vatrogasnoj misli na čest društva i korist Samobora. Pozivlje tajnika, da pročita zapisnik skupštine održane u prošavšćoj godini. Zapisnik se ovjeruje bez primjedbe.

Blagajnik Milan Lang podnosi izvještaju o stanju blagajnice u godini 1907—8. Ujedno izvještaje potanko o stanju blagajnice za godinu 1906—7., jer lane nije mogao radi bolesti prisustvovati skupštini. Društvo broji 72 utemeljaća i 41 podupirajućeg člana. Rezultati, koje iskazuje blagajnica u ote godine, vrlo su novoljni. U prošavšoj godini unišlo je svega K. 2.592, izdano je K. 573,05, pak je prema tome ostalo gotovine u blagajnici K. 2.019,68. — Revizionalni je odbor pregledao blag. knjige i pronašao ih u najboljem redu.

Vježbalej Bogumil Toni izvješće o stanju i radu vatrogasnog čete. — Četa broji ravno 50 članova. Od ovih otpada na stožer 8, na penjački odjel 13, štucarski 19, čuvarski 5, a na pričuvu otpada 5 članova.

Tečajem godine istupila su 3 člana, a pridošlo ih 5. — Održano je 16 vježba i škola. Na vatu je pohrlila četa 3 puta.

Odlikovan je bakrenom kolajnom vježb. B. Toni a srebrnom J. Kompare. Zlatna je vrpca podijeljena penjaču M. Žarkoviću, štucaru Sobotniku Fr. i vidaru Nik. Cebušniku. — Pohvaljen je za vodjenje evidencije izostataka rojnici A. Unetić-Zajec, a za marljiv polazak vježbi: A. Unetić, I. Koširman, F. Doltar, F. Krušec I. Šoštarić i J. Zorman.

Spremistar Janko Kompare pročitao je svoj izvještaj o društvenom inventaru. Društvo posjeduje u spremama, gasilima, pomagalima, odori, opremi, pokuštu i knjižnicu vrijednost od 13.162 K.

Poslije ovih izvještaja, koje je skupština uzeila s odobrenjem na znanje, zahvalio je odbor i časništvo na dosadanjim časima, ali je skupština aktemacijom sve dosadanje funkcionare ponovo birala. Podvojvodi Gjuri Lesce povjerava skupština i nadalje zapovjedništvo čete.

Kod tačke „Razni prijedlozi“ predložio je vježb. B. Toni, da društvo pridonose po običaju drugih društava prinos od 25 K za zakladu Dezelicevu, iz koje će se kamati upotrebljavati za pomoć nastrandajih vatrogasaca kod službe. Ujedno je predložio, da društvo naruci potreban broj novih kapa, koje će vatrogasci raspisati mjesecnim prinosima, a rabiti će samo za one svečane slike i sprovođe, kod kojih nije propis.

na kaciga. Stare kape upotrebljavat će se samo kod vježba.

Oba su prijedloga jednodušno prihvaćena.

Prije nego se skupština razišla, oslovio je podvojda Lesec spremistar J. Kompare toplim riječima, te mu prikopči na grudi srebrnu kolajnu za 15 godišnju revnu službu. Vatrogasci ustavši sa stolicu otpjevali su narodnu himnu „Lijepa naša domovina“.

Time je bila ova skupština zaključena.

Poslije podne je bila vrlo animirana društvena zabava u Anin-perivoju kod „Kraljice prirode“ a počastili su je gg. kot. predstojnik M. Ključec, sudb. vijećnik Lj. Sova i načelnik Cop, te više društvenih prijatelja kao i gostova iz Zagreba.

Društvo za poljopravljanje Samobora darovali su sl. Pučka štedionica i banka d. d. K 30, g. Fran Kuralt K 260 i odmah uplatio godišnju članarinu od K 240. — Supruzi Mato i Ana Hodnik darovali su društvu 10 K.

Gospodarstvo.

Njegovanje livade.

Osim uništavanja drača na livadama, kao što smo već spomenuli, moraju gospodari nastojati, da livade uzdrže u dobrom stanju, da mogu od njih dobivati dosta i dobre hrane. Livadne biljke, trave i djeteljina ponajviše dobivaju hranu iz zemlje, kao i ostale biljke pak zato se košnjom trave iz zemlje livada uzima isto tako hrana, kao kod žetve poljske biljke. Treba stoga zemlji na livadi opet hranu povratiti, hoćemo li, da se trave uzmognu opet dobro razvijati. Ako se hrana na livadama samo troši, a nikada se ne povraća, mora se jednom tako istrošiti, da se biljke ne mogu više da hrane, te zaostanu u svom razvitku, a gospodar ne može očekivati mnogo koristi od livade.

Da se trave na livadama mogu dobro razvijati, treba livade gnojiti. Za gnojenje livada može se upotrijebiti stajski gnoj. Ali valja pamtit, da stajski gnoj, koji se na livade u jeseni samo posira, a ne podorava ili potkapa kao na polju i vinogradima, ne može biljkama toliko kao hrana koristiti, kako koristi na polju ili u vinogradu. Ujedno je u takim prilikama stajski gnoj i preskup. Zato se stajskim gnojem mogu livade gnojiti samo u gorskim predjelima, gdje nema vinograda, a malo polja, gdje se gospodari ponajviše bave stočarstvom. Bolje i jestinje dodje, da se mjesto stajskoga gnoja za gnojenje livada upotrebljava gnojnice. U gnojnici se već nalaze rastopljene sve one hranive tvari, koje stajski gnoj u sebi sadržaje, pak zato gnojnice kao gnojivo mnogo brže i jače djeluju, nego li sam gnoj. Povrh toga daje i travama puno više hrane negoli gnoj, osobito ako potonji nije još sagnit. A koliko se gnojnice bez koristi gubi kod mnogih gospodara, jer imaju loša ili nikako uređena gnojista! U takim gnojistima ulazi gnojica u zemlju, te se samo gnoji dvorište, prouzrokuje smrdljivi uzduh, ili se cijedi gnojica iz dvorišta na cestu, te se gubi bez svake koristi. Koliko izvrsnoga gnoja za livade bi si mogao gospodar pribaviti, ako bi gnojnicu sakupljivao u posebnoj jami, te bi je u zimi kad je snijeg, izvajač na livade.

Kao vrlo dobro gnojivo za livade, osobito tamo, gdje je u travi pomješana i djetelina, je s a d r a (Gyps). Baš gospodari našeg kraja u povoljnim su prilikama, te imaju izvrsne sadre u oko inu, pa mogu livade i djetelista dobro pognojiti. Osim sadre može se kao gnojivo upotrijebiti i pepeo od drva i blato sa ceste, koje je pomiješano s otpacima.

Kao osobito dobro gnojivo za livade su u mještina gnojiva i to: Thomasova drozga i kainit ili mjesto kainita sumporovi kiseli kalij. Trave najviše trebaju za svoj razvitak fosforove kiseline i kalija.

Dobra Thomasova drozga imade do 21% fosforne kiseline, a sumporne kiseli kalij imade do 40% kalija. Kako su ta gnojiva doista teško rastopiva, najbolje je upotrebljavati kasno u jeseni, da se preko zime rastvore, i u proljeće služe biljkama kao hrana.

Kako svaka biljka treba za svoj razvitak i za razvitak korijena, bez kojeg se razvijati ne može, svijetla, zraka, vlage i topline, tako isto treba i trave. Ako je tlo na livadama jako zabijeno i tvrdo, trave se ne mogu razvijati radi gore navedenog uzroka. Zato je potrebno, da je tlo na livadama ujvijek otvoreno, da može uzduh, svjetlio, vlaga i toplina doći u zemlju, jer se time pospješi razvitak korijena, a time i razvitak čitave biljke. A pospješiti će se i rastvaranje one hrane, koje biljke trebaju za svoj razvitak. To se najlakše polučuje time, da se livade ujeznom branom podraže. Draženje livade može se obavljati u jeseni ili zarana u proljeće. Odje je tlo teško, i gdje su livade porašene mahovinom mogu se podražiti u jeseni i u proljeće. Time se uništjuje mahovina i rahija tlo. Draženjem livada izravnava se i krovina i mravljite se povećava prihod od livade, jer među neporanjenim krovinama ostaje mnogo nepokošene trave, a na mravljima se trava ne može razvijati.

Da je natapanje livada, gdje je zato prilika, vrlo korisno, poznato je našim gospodarima, kao što im je poznato, da mokre livade treba odvoditi, ako žele imati dobar sjena. Te radnje pak stope do prilika s kojim mora gospodar računati. Gospodari, koji će posvetiti

dovoljno brige za dobru njegu livada, jamačno ne će žaliti truda i troška, jer će im to biti obilno nagradjeno.

—L.

Promet nekretnina.

(I. četvrt 1908.)

Alfred i Josipa Arcp, Rambergova ulica 56, prodali su Miji i Ani Kazić, Ramb. ulica 46, livadu „Travnik“ u okruglaku u površini od 1354 čet. hv. za 600 K. — Mato i Terezija Šuflaj, Starogradská 26, prodali su Aloisu i Milki Šuflaj svoje cijelokupne nekretnosti za svotu od 1700 K ostavivši sebi doživotno uživanje pomenutih nekretnina. — Franjo i Franjica Švarić, Samostanska ulica, prodali su Petru i Julijani Šaban svoju kuću i dvorište sa gospodarskim zgradama u Samostanskoj ulici br. 32, za svotu od 3000 K. — Franjo i Magda Mihaljinac iz Gradišća, prodali su svoje dve čestice zvane „Šuma u Gradišću“ za 400 K. Vidu, Janku i Štefanu Bišćan, Gradišće 2. — Uručene su nekretnine pokojne Betike Vidrić ležeće uz sv. nedjeljsku cestu a vrijedne 2434 K. pokojničinoj djeci: dr. Vladimiro Vidriću, dr. Lovri Vidriću, Milivoju Vidriću i Jelici Vidrić.

Hermina pl. Šuljok i Ida pl. Kiepath prodale su Franji Reizeru za 140 K šumu Pastorin u površini od 1 jutra 340 č. h. — Uručene su nekretnosti pokojnog Hinka pl. Francisci ležeće u Samoboru, a vrijedne 53.100 K Vjeri Saurer pl. Nordendorf. — Kupili su Brigita i Stanka Francuković od Ivana Rejetara iz Gradišća njegovu česticu ležeću na Griču u Samoboru za 20 K. — Kupio je Gjuro Jakopac, Rambergova ulica, od Antuna i Eleonore Bizjak njihove nekretnosti u Suhodolu za 2600 K. — Josipa Krušec u Starogradskoj ulici 30, prodala je za 1500 K. Antunu i Eleonori Bizjak svoje dve čestice zvane „Šuma u Gradišću“ za 400 K. Vidu, Janku i Štefanu Bišćan, Gradišće 2. — Uručene su nekretnine pokojne Betike Vidrić ležeće uz sv. nedjeljsku cestu a vrijedne 2434 K. pokojničinoj djeci: dr. Vladimiro Vidriću, dr. Lovri Vidriću, Milivoju Vidriću i Jelici Vidrić.

Franjo Reizer prodao je Samoborskoj štedionici od svojeg posjeda, kuću br. 18, dvorište u Gajevoj ulici i vrt u površini od 127 č. h. za kupovnину od 2400 K. — Franjo i Ivan Kirin iz Gregurić breg, kupili su od Franje i Magde Mihalinec iz Gradišća, jednu česticu za 1700 K. — Magda Mamula, Stražnička 31, prodala je za 40 K Antunu Mamuli svoj dio nekretnosti. — Antun Ivanušević prodao je svoj dio nekretnina u Taborcu 8, Zori Ivanušević za 500 K. — Valent, Janko, Petar i Juro Papčić iz Ruda, prodali su za 129 K, svoju oraniku „Pri Hrastini“, Ivanu, Josipu i Miliju Noršić iz Gornjeg kraja.

Stanec Juro i Ana, Samostanska ulica, prodali su svoj posjed tamo Juri i Karolini Mavrović za 2680 K. — Imbro Čitarović iz Vel. Rakovice kupio je za 2000 K. oraniku Podložnicu u površini od 1435 čet. hv. od Stjepana i drug. Blažinčić. Franjo i Magda Mihaljinac, Stražnička ulica 21, kupili su od Matije Roščaka vrt, vinograd i pašnjak u Stražniku za 1500 K. — Kata Šantić udata Mataušić iz Ruda, prodala je Josipu Šantiću iz Rakovice, jednu oraniku u površju od 987 č. hv. za 200 K. — Antun i Milka Bedenko prodali su Stjepanu Rubiniću iz Manjevasi oraniku „Vučja jama“ za 868 č. hv. za 800 K.

Stjepan i Terezija Fresl, Ramb. ulica, kupili su na javnoj ovršnoj dražbi od Franje Mavrića nekretnosti za 8960 K. — Janko Kovačić iz Rakovice prodao je Stjepanu Mišiću iz Sianidola livadu „Lamprić“ sa 800 č. hv. za 900 K. — Petar, Tomo i Ivan Razum iz Manjevasi, prodali su Franji i Antunu Slak iz Podvrha, svoje u rudini Toplice ležeće zemljište za 600 K. — Vladoje Prister kupio je od Gustava Hutha, njegovu polovicu „Zidanice“ za 9000 K.

OPROŠTAJI.

Djeleći se nakon 10 godišnjeg preugodnog boravljenja iz premilog i nezaboravnog nam Samoboru, kličemo svima, od kojih nam se nije bilo moguće osobno oprostiti srdačan „S Bogom!“ a milom nam mjestu Samoboru i okolicu, želimo svu sreću i napredak.

Ljudevit i Dragica Sova.

Svim prijateljima i znancima, a napose onim milim Samoborcima, s kojima mi se nije bilo moguće osobno oprostiti, kličem najsrdaćniji „S Bogom“ i sretran ostanak.

Dr. Drag. Senečić,
odvjetnik i kr. jav. bilježnik u Stubici.

Pri zaključku liste.

Sjednica trgovljana. — 14. svibnja 1908.

Radi pitanja glazbe sazvana je sjednica za danas poslije podne, jer su vojne glazbe već drugamo angažovane, a K. Vanjek stavlja je ponudu za pružanje glazbe u sezoni s najboljim slijama na mjesec po osobi 120 K, sa srednjim slijama 100 K, za slabiju glazbu 90 K na mjesec po osobi. Općina ima dati osim toga za glazbenike stan, pružiti odštetu za glazbala 40 K, i dirigentu 160 K na mjesec.

Ponuda se g. Vanjeka ne prihvata sa 11 protiv 2 glasa. — Zastupstvo zaključuje, da se proračunom određena svota za glazbu, upotrijebi za kanalizaciju Gajeve ulice.

Prelazi se na daljnji dnevni red. Jer nam je list zaključen, izvjesiti ćemo o dalnjem tečaju u idućem broju.

Pozor!!

Kupujte i upotrebljavajte uvijek svježi i najbolje vrste zagarantovani

Portland i Roman - CEMENT.

Velika zaliha:

gradjevnog, suhog i sve vrste inog drva, ljepezenke i vapna.

Najbolje vrste:

Ausiške modre galice, bijele duge rafije, gumije za cijepljenje te sumpora.

Na zahtjev dostava u kuću besplatna.
Jamčim za brzu i točnu podvorbu kao i najniže cijene.

Stjepan Šoic.

Pokućstvo

Najbolje i najjeftinije

Pokućstvo

I. hrvatska

stolarska i tapetarska

obrtna i vjerenskiha

udružna

kao član zem. sred. vjer. udruge.

ZAGREB, Marija Valerija ul. 10, Nikolićeva 2.

Domaći proizvod.

Polakšice u plaćanju.

Pokućstvo

Najjeftinije

Najbolje

Kašalj

izlijeci

tko

svoje zdravije voli.

5246 not. ovjer. svjedodžbi dokazuju siguran uspjeh

MIRKA KLEŠČIĆA

Lješarnica k zlatnom anđelu u Samoboru.

SKLADIŠTE
svih vatrogasnih sprava i gospodarskih potrepština
PODRUŽNICA
R. A. SMEKAL

ZAGREB, Frankopanska ulica broj 9.

Najnovije

„Patent Smekal“

Štrcaljke sa ravnotezom najnovijeg sustava za prijenos umanjene radne snage od 40%, koje s desne i s lijeve strane vodu sišu i dižu, te je okretanje nepotrebno.

Sustav odlikovan 1903. sa prvom počasnom diplomom i zlatnom kolajnom.

NOVOST!!

PATENT ALBUM!
(11 različitih slika samoborskih) koje su složene u formi razglednice sa vanjskom slikom starog grada samoborskog od g. 1776., te se može cijeli album poslati sa poštarinom od 5 filira. Cijena je albumu samo 30 filira a dobije se u tiskari S. Šeka.

Svratiste kod „GRADA TRSTA“

Javljam slav. općinstvu trg. Samobora i okoline, da će od nedjelje, 17. o. mj. imati svaki dan svježi

SLADOLED

Vele štovanjem

JOSIP FITTLER.

Javna zahvala.

Ravnateljstvo „Samoborske štedionice“ podijelilo je i ove godine gospodarskoj podružnici 100 kruna za unapredjenje gospodarstva.

Uprava podružnice nalazi za ugodnu dužnost izraziti ovime sl. ravnateljstvu najusrdniju hvalu na dobrohotnoj potpori.

Uprava gospodarske podružnice u Samoboru.

Marija udova Dočkal poučavat će u talijanskem i njemačkom jeziku, svaki dan od 8—11 prije podne i 2—4 sata poslije podne.

Pobliže upitati, Livadićeva ulica u kući gdje. Erbežnik.

Javna zahvala.

Svima, koji su nam prigodom smrti milog našeg rođaka

Franje Mrseta

bilo na koji način izraziti svoju saćut, budi ovim putem izrečena najusrdnija hvala.

U Samoboru, 30. travnja 1908.

Rastužena obitelj.

Kuća u Rambergovoj ulici

br. 34 prodaje se. Može se dati i u najam na jednu godinu sa bašćom ili bez nje.

Pobliže kod Ivana Kudelke, stlačićara u Zagrebu, Marija Valerija ulica br. 4. Telefon br. 432.

Oleanderi

sa crvenim i ružičastim cvjetom prodaju se uz povoljne cijene.

Pobliže kod Jakoba Štembergera, zvonara u Samoboru.

Izvrsno stolno i okrepno piće jest ljekovita rudna voda.

Lasinja

Ona je uvjek bistra, pitka, te svojom ugljičnom kiselinom osvježuje i oživljuje cijelo tijelo, a pospješuje probavu. Sa vinom pomješana jest vanredno ukusno piće.

Zastupstvo prodaje lasinske vode za Samobor, preuzeo je potpisani, te je preporučuje svima, koji vole izvrsnu rudnu i ljekovitu vodu.

E. Presečki, trgovina majšovite robe.

Prodaje se kuća.

U Rambergovoj ulici br. 35. prodaje se kuća, koja sastoji od 4 sobe i nuzgrednih prostorija. Kući pripada prostrana bašta zasadjena plennitim voćkama.

Kuća

u Samoboru Rambergova ulica broj 88, sa polari zemljišta, prodaje se dobrovoljno.

Upitati se kod g. Josipa Pepšića u istoj kući.

OGLAS.

Od posjeda GIZNIK i ZAGREBČICA prodavat će se pojedine čestice

svake srijede i subote

u poslovniči gospoštije u GIZNIKU u 9 sati prije podne, a prodavat će se čestice u općinama

Domaslovec, Strmec, Sv. Nedjelja, Rakovica i Molvice,
i to: šuma i razne ledine i sjenokoše.

Gospoštija GIZNIK.